01/05/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆସିଛ, ଏଠାରେ କୌଣସି ଲୌକିକ କଥା ନାହିଁ, ତୁମେ ବହୁତ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ତୁମେ ବାରମ୍ବାର ସ୍ମରଣ କରି ପକ୍କା କରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର:- ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା, ଆମେ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଆତ୍ମାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସନ୍ତାନ, ପରମାତ୍ମା ହେଲେ ପିତା । ଏବେ ପିତା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମିଳନ ହେଉଛି । ଏହି କଥାକୁ ବାରମ୍ବାର ଘୋଷି ଘୋଷି ପକ୍କା କର । ଯେତେ ଯେତେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଚାଲିବ, ସେତେ ସେତେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ତୁଟିଚାଲିବ ।

ଗୀତ:- ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେ.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ବସିଛୁ - ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବା । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି, ମନରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ମିଳୁଛି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ବେହଦର ପିତା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସୁଖ, ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତାହା ହେଉଛି ହଦର ସମ୍ପତ୍ତି । କାହା ପାଖରେ ହଜାରେ, କାହା ପାଖରେ ୫ ହଜାରେ ରହିଥିବ । କାହା ପାଖରେ ୧୦-୨୦-୫୦ କୋଟି, ଅରବ ଥାଇପାରେ । ବାସ୍ତବରେ ସଂସାରରେ ସମସ୍ତେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ହଦର ସନ୍ତାନମାନେ । ଏଠାରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ । ମନରେ ଆଶା ତ ରହିଥାଏ ନା । ସ୍କୁଲ ବିନା ଅନ୍ୟ ସତସଙ୍ଗ ଆଦିରେ କୌଣସି ଆଶା ନ ଥାଏ । କହିଥାଆନ୍ତି ଶାନ୍ତି ମିଳୁ, ତାହା ତ ଏବେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଆସିଛୁ ବିଶ୍□ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ । ନଚେତ୍ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି! କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ତ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ, ହଦର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ବେହଦ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ ପୁଣି ମାୟା ବିଲେଇ ଆମଠାରୁ ଛଡାଇ ନେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ହାର-ଜିତ୍ର ଖେଳ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, ଇଏ କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ନୁହନ୍ତି । ଯେପରି ତୁମେ ସାଧାରଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଛ ସେହିପରି ଇଏ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ଇଏ ତ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା ନା । କେହି ଯଦି ପଚାରିବେ କାହା ପାଖକୁ ଯାଉଛ, କହିବ ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା ତ ପରିବାର ହୋଇଗଲା । ତୁମେ ସେଠାକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛ କ'ଣ ନେବାକୁ ଯାଉଛ ଏ କଥା ତ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ, ବର୍ସା ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମସ୍ତେ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ସନ୍ତାନ (ଆତ୍ମାମାନେ) ପୂର୍ବରୁ ତ ଅଟ ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ଦ୍□ାରା ତାଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀ ହୋଇଗଲ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଏ କଥାକୁ ବହୁତ ପକ୍କା ଭାବରେ ଘୋଷି ଦେବା ଦରକାର । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛୁ, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆସି ମିଶୁଛୁ । ପୂର୍ବରୁ ତ ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଥିଲା । ଅମୁକ-ଅମୁକ ନାମଧାରୀ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା, ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଆତ୍ମାମାନେ ହେଲେ ସନ୍ତାନ, ପରମାତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ପିତା । ବାପ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ବହୁତ ସମୟ ପରେ ମିଳନ ମେଳା ଲାଗୁଛି, ଥରେ ମାତ୍ର । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁଣି ଅନେକ କୃତ୍ରିମ ମେଳା ଲାଗି ଚାଲିଛି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମେଳା । ଆତ୍ମାଏଁ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗ ରହେ ବହୁକାଲ.... କେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ? ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ହେଉଛୁ ସୁଇଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମର (ଶାନ୍ତିଧାମର) ବାସିନ୍ଦା । ଏବେ ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରି-କରି ଥକିଯାଇଛୁ । ତେଣୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଗୁରୁ ଆଦିଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଶାନ୍ତି ମାଗିଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ସେମାନେ ଘର ଦ୍□ାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ସହରକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୁମ୍ଫାମାନ ଖାଲି ପଡିଛି । ଗୁରୁ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତମାର୍ଗର ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ପବିତ୍ରତା ଶିଖାଇବା ଦରକାର । ଆଜିକାଲି ତ ଦେଖ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ବିବାହ ଆଦି କରାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତ ନିଜର ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶୀଭୂତ କରୁଛ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଚଞ୍ଚଳତା ରହିଥାଏ ନା । ଏବେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି କୌଣସି ଚଞ୍ଚଳତା ନ ରହିବ । ଯୋଗବଳ ବିନା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚଞ୍ଚଳତା ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁଟିବ । ଯୋଗବଳର ତାକତ ତ ରହିଛି ନା । ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ଲାଗିଥାଏ । ଆଗକୁ ଗଲେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚଞ୍ଚଳତା ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କୌଣସି ବେମାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶୀଭୂତ କରି ଯାଉଛ, ତେଣୁ

ସେଠାରେ କୌଣସି ବେମାରୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ତାକୁ ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ଲକ୍ଷେ ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ପୁଣି କୌଣସି କଥା ହିଁ ମନେ ରହି ନ ଥା'ନ୍ତା । ଏହିସବୁ ମନ୍ଦିର ଆଦି କାହିଁକି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି? ସ୍□ର୍ଗରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଶୀତଳ ହୋଇ ରହିଥାଏ । କୌଣସି ଚଞ୍ଚଳତା ନ ଥାଏ । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ନାହିଁ । ବାକି ଆତ୍ମାରେ ତ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ନା । ସେ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକୁ ବଶୀଭୂତ କର । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । କୌଣସି ବି ବେନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏପରି ସ୍ନେହୀ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ-ପକାଇ ଆଖିରେ ପ୍ରେମର ଲୁହ ଆସିଯିବା ଦରକାର । ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହ ତ ଲୀନ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସହ କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳନ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶରୀରର ଲୋନ୍ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲିବା ଦରକାର । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ବିଭୋର ହୋଇଗଲେ । ଓହୋ! ବାବା ମୋତେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି କ'ଣ କରିବି, ଛାଡ ଏ ସବୁକୁ । ଯେପରି ପାଗଳ ମାନେ ହୋଇଥାନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ହଠାତ୍ ଏହାଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା । ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି ସବୁ ଛାଡି ଆସିଗଲେ । ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢିଗଲା । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ରାଜତ୍□ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ କିପରି ମିଳିବ? କ'ଣ ହେବ? ଏ କଥା କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ବାସ୍ ମିଳିବ, ଏହି ରାଜତ୍□ର ଖୁସିରେ ସବୁ କିଛି ଛାଡି ଦେଲେ । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏଠାକୁ ସ୍କୁଲକୁ ଆସିଛ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ରହିଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ରାଜତ୍□ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢୁଛୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିଲୁ କି ବାବା ଆସି ଆମର ଦୁଃଖ ହରଣ କରି ସୁଖ ଦିଅ । ଝିଅମାନେ କହିଥାନ୍ତି ଆମକୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରି ସନ୍ତାନ ମିଳୁ । ଆରେ ସେ ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମିଳିବେ ନା । କୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ, ତାଙ୍କୁ ତୁମେ ଝୁଲାଉଛ, ତେବେ ତାଙ୍କ ପରି ସନ୍ତାନ ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ହିଁ ମିଳିବ ନା । ଏବେ ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠର ରାଜତ୍□ ନେବାକୁ ଆସିଛ । ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚିତ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହିଁ ମିଳିବେ । ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ ମିଳୁ, ଏହି ଆଶା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଏପରି ତ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ନର୍କବାସୀ । ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ସ୍□ର୍ଗବାସୀଙ୍କୁ । ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛ, ଧକ୍କା ଖାଇଛ । ତୁମେ କେତେ ଖୁସିରେ ତୀର୍ଥ ଆଦିକୁ ଯାଉଛ । ଅମରନାଥକୁ ଯାଆନ୍ତି ଭାବନ୍ତି ଶଙ୍କର ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଅମରନାଥଙ୍କର ସତ୍ୟକଥା ତୁମେ ଏବେ ଶୁଣୁଛ । ଏହା ତ ବାବା ବସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆସିଛ - ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ । ଜାଣିଛ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ । ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀର ରୂପୀ ରଥକୁ ଲୋନ୍‌ରେ ନେଇଛନ୍ତି । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ, ତାଙ୍କର ହିଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବୁ । କିଛି ବି ପଚାରିବାକୁ ହେଲେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବ । କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ପଚାରି ପାରୁନାହୁଁ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ଏଥିରେ ବାବା କ'ଣ କରିପାରିବେ ।

ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମରେ ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶୀଭୂତ କର, ଦ୍□ିତୀୟରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । କେହି କ୍ରୋଧ ଆଦି କଲେ ଶୁଣ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ କାନରେ ବାହାର କରିଦିଅ । ଯେଉଁ ବିକାରୀ କଥା ପସନ୍ଦ ନ ଆସୁଛି, ତାକୁ ଶୁଣ ହିଁ ନାହିଁ । ଯଦି ପତି କ୍ରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ମାରୁଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ କରିବା ଦରକାର? ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛ ପତି କ୍ରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଫୁଲ ବର୍ଷା କର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭଭାବନାର ବର୍ଷା କର । ହର୍ଷିତ ହୋଇ ରୁହ । ଯୁକ୍ତି ତ ବହୁତ ରହିଛି । କାମେଷୁ, କ୍ରୋଧେଷୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା! ଅବଳାମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଜଣେ ଦ୍ରୌପଦୀ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତେ ଦୌପଦୀ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ତୁମର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବାକୁ ଆସିଛି । ସେଠାକୁ ପତିତ ଆତ୍ମା ତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛି । ଯାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି ତାହା ପୂରା କରି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ସାରା ବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ବାକି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର କ'ଣ କେହି ଗଣିପାରିବେ କି । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ମୂଳକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ । ବାକି ମନୁଷ୍ୟ ତ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ଜଣ-ଜଣଙ୍କର ଅନ୍ତରର କଥାକୁ କ'ଣ ବସି ଜାଣିବେ କି । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ହେଉଛି ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋତେ ଡାକୁଛ କି ଆସି ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କର, ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଅ । ଏବେ ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଏହି ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଏବଂ ଗତି ସବୁଠାରୁ ନିଆରା । ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ରାୟ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଆମର ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ସେହି ଏକମାତ୍ର ବାବା ଆମର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା, ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ରାମ । ମାଳା ଗଡାଇବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଫୁଲ ଆସିଥାଏ ସେତେବେଳେ ରାମ କହି ଆଖିରେ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଫୁଲକୁ ଜପିବାକୁ ହେବ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ରଚନା । ମାଳାକୁ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଯାଇଛ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଏହି ମାଳା ହେଉଛି ସେହିମାନଙ୍କର । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ରଚୟିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରଚୟିତା କହିଲେ ପ୍ରଶ୍ନ

ଉଠିବ ଯେ କେବେ ରଚନା କରିଥିଲେ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବେ ସଂଗମରେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଶିବବାବାଙ୍କର ରଚନା ତ ହେଉଛି ଅନାଦି । କେବଳ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିରେ ଦେବତାମାନେ ରୁହନ୍ତି । ତେବେ ଶୂଦ୍ରଙ୍କୁ ଦେବତା କିଏ କରିବେ । ଏବେ ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ଦେବତା ହେଉଛ । ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ଯିଏକି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ପିତା ହିଁ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବ । ଏହି ସବୁ ନୂଆ କଥା ତୁମେମାନେ ଶୁଣୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ସେହିମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଧିରେ ଧିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ଆସିଛି, ଆମେ ଅସଲରେ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଇଥାଉ । ସବୁ ରହସ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଅଧିକ କଥାରେ ମୁଣ୍ଡ ପୁରାଇବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ ।

ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମତଃ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଦ୍□ିତୀୟରେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ ଏବଂ ନିଜ ସମାନ କରାଅ । କେତେ ସହଜ କଥା । କେବଳ ସ୍ୱାଦ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଖତମ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ରାଜତ୍□ କରିବେ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ପୁରୁଣାରୁ ପୁରୁଣା ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ଓ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହଲ ଆଦି ରହିଛି । ତୁମେ କହିବ ପୁରୁଣାରୁ ପୁରୁଣା ଆମେ ବିଶ୍□ର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଥିଲୁ । ଶରୀର ତ ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ବାକି ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା କ'ଣ କାହାକୁ ଜଣା ଅଛି କି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଯିଏକି ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କେଉଁଆଡେ ଗଲେ? ରାଜତ୍□ କିପରି ନେଇଥିଲେ? ବିରଲା ଏତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପଇସା ମିଳିଚାଲିଛି ଏବଂ ତିଆରି କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ଦେବତାମାନଙ୍କର କୃପା । ଏକମାତ୍ର ଶିବଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି । ଜ୍ଞାନଦାତା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି ତାପରେ ଭକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି, ବୈରାଗ୍ୟ । ଏବେ ଭକ୍ତିରୁ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆଠାରୁ ବୈରାଗ୍ୟ । ପୁରୁଣା ଏବେ ଖତମ ହୋଇଯିବ, ଏଥିରେ କାହିଁକି ଆସକ୍ତି ରଖିବୁ । ଏବେ ତ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି, ଆମେ ଯାଉଛୁ ଘରକୁ । ସେହି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୋକ୍ଷ ପାଇବା ତ ଭଲ ପୁଣି ଆଉ ଏଠାକୁ ଆସିବୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପାଣିଫୋଟକା ପରି ଅଟେ ଯାହାକି ସାଗରରେ ମିଶିଯାଇଥାଏ । ଏ ସବୁ ହେଉଛି ଗପ । ଅଭିନେତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଭିନୟ କରିବ, ଯିଏ ଘରେ ବସିଯିବ ସେ କ'ଣ ଅଭିନେତା ହେଲେ କି । ମୋକ୍ଷ କେବେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ଡ୍ରାମା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ କେତେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ତୁମର ପାର୍ଟ ହିଁ ରହିଛି - ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ନେଇ, ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର । ତୁମେ ଡ୍ରାମାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚୟ କରିବ, ଏପରି ନୁହେଁ କି, ଡ୍ରାମାରେ ଥିଲେ ତ ମିଳିବ । ତାହା ହେଲେ ଚୁପ୍‌ଚାପ୍ ବସିଯିବ । କିନ୍ତୁ କର୍ମ ବିନା କେହି ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ ହୋଇ ହିଁ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯୋଗବଳର ଆଧାରରେ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକୁ ଶୀତଳ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଆୟତ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ବିକାରୀ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବାର ନାହିଁ କି ଶୁଣାଇବାର ନାହିଁ । ଯେଉଁ କଥା ପସନ୍ଦ ହେଉନାହିଁ, ତାକୁ ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ କାନରେ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ମୁରଲୀର ବାଦ୍ୟ ଦ୍□ାରା ମାୟାକୁ ସମର୍ପିତ କରାଉଥିବା ମୁରଲୀଧର ହୁଅ ।

ମୁରଲୀ ତ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଶୁଣିଲଣି ଏବେ ଏଭଳି ମୁରଲୀ ଧର ହୁଅ ଯାହାକି ମାୟା ତୁମର ମୁରଲୀ ଆଗରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ମୁରଲୀରେ ଆସୁଥିବା ଜ୍ଞାନର ରହସ୍ୟ ରୂପକ ବାଦ୍ୟ ସର୍ବଦା ବଜାଉଥିବ ତେବେ ମାୟା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ମାୟାର ମୁଖ୍ୟ ସ୍□ରୂପ କାରଣ ରୂପରେ ଆସିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ମୁରଲୀ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ କାରଣର ନିବାରଣ ମିଳିଯିବ, ସେତେବେଳେ ମାୟା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ସମାପ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥ ମାୟା ସମାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଅନୁଭବୀ ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଚେହେରା ଦ୍□ାରା ସୌଭାଗ୍ୟର ଝଲକ ଦେଖାଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ସହିତ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□କୁ ଧାରଣ କର ।

ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ହେଲା ପବିତ୍ରତା । ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ରହି ଅପବିତ୍ରତା ଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା, ସ୍□ପ୍ନ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ସଂକଳ୍ପ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା ହିଁ ହେଉଛି ଚାଲେଞ୍ଚ କରିବାର ଆଧାର, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ ।